

Arrest

nr. 335 085 van 28 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. ELGAZI
Terninckstraat 13/C1
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 8 september 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 16 september 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Palestijnse origine te zijn en geboren te zijn in 2004.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 8 januari 2024. Op 12 januari 2024 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 19 mei 2025 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 27 juni 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing "*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)*". Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren op (...)2004 in Gaza in Palestina, waar u ook heel uw leven woonde. U bent Palestijn, Arabier en soennitisch moslim. U rondde uw middelbaar af in Gaza en nadien hielp u uw vader in de landbouw.

U verliet Gaza in september of oktober 2022. U ging naar Griekenland, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 22 november 2022. Op 13 december 2022 werd u het statuut van erkende vluchteling in Griekenland toegekend. In Griekenland verbleef u ongeveer zes maanden. Eerst verbleef u ongeveer drie maanden in het opvangcentrum van Kos, dan ging u kort naar Kreta en daarna verbleef u drie maanden in Athene.

U verliet Griekenland na zes maanden omdat u er geen mogelijkheden had om de taal te leren, omdat u er veel racisme ervaarde, omdat u geen werk vond, omdat u geen woning vond en het nooit uw bedoeling was om in Griekenland te blijven. U was ook niet tevreden met de Griekse gezondheidszorg. U werd ook ooit eens aangevallen op straat door een zatlap en toen wou de politie u niet helpen.

U besloot later door te reizen naar België. U kwam aan in België op 8 januari 2024 en diende er op 12 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw Palestijns paspoort (kopie); uw Palestijnse identiteitskaart (kopie) en een attest van dakloosheid in Griekenland (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Alhoewel u sprak van een psychologisch rapport dat u in België heeft ontvangen (NPO, p. 7) en u later verduidelijkte dat u slaapproblemen en problemen met piekeren ervaart en hierdoor een psycholoog bezoekt in België (NPO,

p. 14), gaf u bij de start van het persoonlijk onderhoud aan dat u zich goed genoeg en geschikt voelde om het persoonlijk onderhoud te voeren (NPO, p. 2).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, 5 3, eerste lid, 3 0 van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Information Request Reply Hellenic Republic d.d. 28 februari 2024), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

Het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS)

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg 66k dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat 66k de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens

irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op <https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR-2023-Update.pdf>; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, g 3, eerste lid, 3 0 in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Griekse documenten

Volgens uw verklaringen beschikte u over een Griekse verblijfskaart en een Grieks paspoort toen u in Griekenland was, doch heeft u deze niet langer fysiek in uw bezit nadat deze werden gestolen (NPO, p. 7).

1. Verlies documenten

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning bent kwijtgeraakt nadat het werd gestolen toen u de trein vanuit Bologna nam (NPC, p. 7-8).

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 13 december 2022 de vluchtelingenstatus hebt gekregen, dat u op diezelfde dag een ADET-kaart hebt gekregen, die geldig is tot 12 december 2025, en dat u op 20 januari 2023 een reisdocument hebt gekregen, dat geldig is tot 19 januari 2028 (Information Request Reply Hellenic Republic d.d. 28 februari 2024).

A. ADET

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit verlies van uw gedrukte verblijfsvergunning alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk bent kwijtgeraakt. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegcan.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Tevens blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

B. AFM

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). In de praktijk worden de gegevens van begunstigden die al stappen hadden ondernomen om een AFM te verkrijgen tijdens hun procedure en deze ook hadden verkregen, niet automatisch bijgewerkt door de autoriteiten nadat zij bescherming hebben gekregen. Het is dus aan de begunstigde om een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor (DOY) om deze update te laten uitvoeren, op voorwaarde dat zij in het bezit zijn van een geldig ADET en hun woonadres kunnen aantonen (zie: Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Begunstigden die als asielzoeker geen AFM hebben verkregen, volgen een afzonderlijke procedure en worden doorverwezen naar de DOY. In dat geval wordt hen een geldig ADET of een geldig DADP gevraagd. Uit de objectieve informatie blijkt dat er geen problemen zijn bij de uitvoering van deze procedure (ibid.; en Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>).

Gezien u over een geldige AFM beschikt (NPO, p. 13), blijkt aldus dat u in staat bent om de nodige stappen te ondernemen bij de Griekse autoriteiten. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, maart 2024, p. 20: the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the ADET and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 12 december 2025, is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als u stappen moet ondernemen om een vervangkaart van uw gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft u toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

Reden van vertrek uit Griekenland

U verliet Griekenland omdat u er racisme ondervond, omdat er geen kans is op werk, omdat u er geen woning kan vinden, omdat er geen goede gezondheidszorg is en u reeds van bij uw vertrek uit Gaza van plan was om naar België te komen om bij uw familie te zijn (NPO, p. 14). U werd ook ooit aangevallen door een zatlap op straat en u werd niet geholpen door de politie (NPO, p. 15).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

1. Griekenland als tussenstop

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het feit dat u (relatief) korte tijd na de toekenning van uw beschermingsstatus vertrokken bent, niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen. Dit blijkt ook uit uw herhaaldelijke verklaringen dat het nooit uw bedoeling was om in Griekenland te blijven, doch dat u vanaf uw vertrek uit Gaza van plan was om naar België te komen (NPO, p. 8, 11-12 & 14). Na het ontvangen van uw Griekse verblijfsdocumenten bleef u ook slechts drie maanden in Griekenland (NPO, p. 7 & 9).

2. Gebeurtenissen/ feiten die zich hebben voorgedaan vóór het verkrijgen van internationale bescherming in Griekenland

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties - slechte levensomstandigheden in het opvangcentrum (NPO, p. 7-8), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

3. Onvoldoende zwaarwichtige moeilijkheden

Verder kan worden opgemerkt dat het gegeven dat u in Griekenland niet in staat was om de taal te leren doordat deze mogelijkheid u niet werd aangeboden (NPO, p. 11) niet voldoet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

4. Financiële middelen

Volgens uw verklaringen ging u nadat u het opvangcentrum van Kos moest verlaten en daar geen job vond, eerst een job zoeken in Kreta en toen dit wederom niet lukte, ging u naar Athene om daar een job te zoeken. Nergens vond u een job (NPO, p. 9). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u ook simpelweg onvoldoende inspanningen heeft geleverd om een job te vinden. Zo zei u dat u aan andere Arabieren vroeg of zij een job hadden voor u en dat u slechts een paar keer hebt geprobeerd om met Grieken te communiceren om te vragen of zij u aan een job konden helpen (NPO, p. 10). In Kos vond u een job als olijvenplukker, doch u stopte hier na één week reeds mee omdat u te weinig betaald kreeg voor het zware werk dat u moest doen. In ruil voor uw verrichte werk kon u echter aanspraak maken op 5 euro per dag en een plek om te overnachten (NPO, p. 12 & 16). In Athene ging u naar een Arabische marktplaats om daar een job te zoeken, maar toen de bevoegde persoon u daar meedeelde dat hij geen job voor u had, verloor u alle hoop en heeft u niet verder gezocht naar een job (NPO, p. 12). U gaf toe dat u nooit contact hebt gezocht met de Griekse autoriteiten om aan een job te geraken. U werd meegedeeld dat er in Griekenland een openbare dienst bestaat waar u zich als werkloze kan inschrijven en financiële bijstand kan verkrijgen totdat u een job vindt, doch u wist niet van het bestaan van deze instantie af. U heeft ook nooit financiële hulp gekregen van Griekse organisaties en u heeft hier ook niet naar gezocht omdat u veel racisme ervaarde in Griekenland, alle hoop verloor na eerdere negatieve ervaringen in Griekenland en daardoor besloot dat u hoe dan ook niet in Griekenland zou blijven (NPO, p. 12). Nadat u eerst wat vaag antwoordde op de vragen over uw AFM-nummer, gaf u toe dat het mogelijk is dat u dat automatisch verkreeg, samen met uw Griekse verblijfskaart, doch dat u nooit de nood voelde om dit te gebruiken (NPO, p. 13).

In Kos maakte u ooit een incident mee waarbij een man u niet wou betalen voor het werk dat u voor hem had geleverd (NPO, p. 15). Meer specifiek kreeg u uw laatste werkdag niet in loon uitbetaald. U heeft dit incident ergens nergens gemeld omdat u bang was voor de politie (NPO, p. 16).

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoonst.

Bovendien beschikte u weldegelijk over financiële middelen, daar u kan rekenen op financiële hulp vanwege uw familie (NPO, p. 5-8).

5. Woonomstandigheden

Ook uw woonomstandigheden in Griekenland rechtvaardigen geen internationaal beschermingsstatuut in België. Nadat u het opvangcentrum van Samos diende te verlaten, verbleef u zowel in Kreta als in Athene op straat of in verlaten gebouwen. U ging ook reeds in Kos al naar de gemeente om een dakloosheidsattest op te halen (NPO,

p. 9-10). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u veel inspanningen heeft geleverd om een degelijke woonplaats voor uzelf te verzekeren, daar u voor het overige enkel aan andere Arabieren vroeg of zij u konden helpen met huisvesting (NPO, p. 10). U heeft niet de hulp ingeroepen van of uzelf geïnformeerd rond het bestaan van bepaalde Griekse hulporganisaties (NPO, p. 12).

Hoewel niet ontkend wordt dat uw situatie in Griekenland slechter was dan deze in België, kan evenwel niet geconcludeerd worden dat u op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde die u niet in staat stelde om te voorzien in uw meest elementaire behoeften, waardoor u in een toestand die onverenigbaar is met artikel 3 EVRM verkeerde.

6. Toegang tot medische zorg

U zei dat u in Griekenland soms last had van schurft en huiduitslag. U heeft hieromtrent echter niemand in Griekenland om hulp gevraagd en uw huidproblemen genazen vanzelf (NPO, p. 13). U bent wel ooit naar een particuliere tandheelkundige kliniek gegaan met tandpijn, doch de aanwezige dokter vertelde u dat hij u niet kon helpen zonder bepaalde documenten (NPO, p. 13). Uit de informatie blijkt echter duidelijk dat u wel naar een openbaar ziekenhuis kon gaan om uw tandpijn te behandelen.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegian.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegian.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. U zei namelijk simpelweg dat u geen idee had van het bestaan van dergelijk document (NPO, p. 13).

De informatie toont verder aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece — Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece - Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf). Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

7. Onveilig gevoel

Waar u zich beperkt tot de algemene verwijzing dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie, racisme of haatmisdrijven waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn, volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U maakt géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer.

Alhoewel u immers meermaals zei dat er veel racisme was in Griekenland (NPO, p. 11 & 14), heeft u in dit verband zelf geen concrete incidenten meegemaakt. U zei wel dat u werd weggejaagd door de eigenaar van een grond waarop u aan het slapen was onder een boom en warm licht (NPO, p. 16), maar hieruit kan absoluut niet worden opgemaakt dat dit vanuit racistische overwegingen was.

Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een aanval van een zatlap toen u op straat verbleef (NPO, p. 15) moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoont dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Na dit incident ging u immers naar een politieagent die een gebouw in de buurt aan het bewaken was en hij wuifde u weg. U heeft dit incident nergens anders gemeld omdat u dit niet wou (NPO, p. 15).

Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept.

Zelfredzaamheid

Het CGVS is van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om bij terugkeer naar Griekenland uw plan te trekken. Dit blijkt uit vaststellingen dat u uw middelbaar hebt afgerond, dat u uw vader in de landbouw hielp in Palestina, dat u op financiële steun van uw ouders kan rekenen in België (NPO, p. 5), dat al uw gezinsleden u vanuit België kunnen steunen (NPO, p. 5-6), dat u uw land relatief makkelijk kon verlaten, dat uw tante u hielp met het bekostigen van uw vlucht vanuit Gaza (NPO, p. 6), dat ze u ook hielp met uw reis van Griekenland naar België en uw Griekse verblijfsdocumenten, dat u erin bent geslaagd uw Griekse verblijfsdocumenten te verkrijgen (NPO, p. 7-8), dat u in Griekenland voor enkele dagen heel zwaar werk kon leveren (zie supra), dat

u naar de gemeente van Kos kon gaan om een dakloosheidsattest te verkrijgen (NPO, p. 9) en dat u ondertussen een beetje Engels hebt geleerd (NPO, P. 11).

Dat u in Griekenland problemen had bij het vinden van een woning, werk of bijstand heeft niets met zelfredzaamheid te maken. U ondernam onvoldoende stappen op zoek naar werk, woning of andere bijstand. Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

Kwetsbaarheid

Bovendien komen uit uw verklaringen geen kwetsbaarheidsfactoren naar voren die de bovenstaande conclusies zouden kunnen ontkrachten.

U zei dat u in België ondertussen twee psychologische sessies heeft gehad omdat u problemen heeft met piekeren en slapen. U neemt hier ook medicatie voor, alhoewel u niet kon aangeven welke medicatie dit dan juist was. U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat u hier documenten van zou bezorgen aan het CGVS (NPO, p. 14), doch u heeft dit vooralsnog nagelaten. Hierdoor is het CGVS genoodzaakt te concluderen dat u er niet in bent geslaagd uw psychologische problemen te staven. Zelfs indien deze problemen wel met concrete documenten zouden gestaafd zijn, kan niet worden ingeschat of dergelijke problemen in die mate gekarakteriseerd zijn dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt.

Documenten voorgelegd in kader van verzoek om internationale bescherming

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Uw Palestijnse identiteitsdocumenten staven uw identiteit en dit staat niet ter discussie. Omtrent het attest van uw dakloosheid in Griekenland werd infra reeds gemotiveerd.

Wat betreft de opmerkingen van uw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud dat het interview niet werd afgenomen in het Nederlands, doch wel in het Engels en dat u zich niet volledig op uw gemak voelde, daar hij meende dat de protection officer een Grieks accent had (NPO, p. 17) kan het volgende worden opgemerkt.

Het CGVS herinnert eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. De EUAA experten werden - eveneens conform artikel 57/5 ter 51 van de Vreemdelingenwet - opgeleid door het CGVS en het EUAA. De EUAA-experten die deelnemen aan asielondersteuningsteams houden zich aan de hoogste normen op het gebied van integriteit, ethisch gedrag en professionalisme. Zij garanderen bij de uitoefening van hun taken de bescherming van de grondrechten overeenkomstig de relevante EU-wetgeving en internationale wetgeving met name het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Deze verplichting is in het bijzonder van belang wanneer zij te maken hebben met personen die internationale bescherming aangevraagd hebben. Daartoe moeten deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams die in het kader van dit plan worden ingezet, zich houden aan en handelen in overeenstemming met de "EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asiel-ondersteuningsteams" (zie voor meer informatie: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/EUAA_Operational_Plan_to_Belgium_2025-2026.pdf en https://euaa.europa.eu/sites/default/files/2022-06/code_of_conduct_20220617.pdf).

De EUAA deskundige die het persoonlijk onderhoud afneemt, heeft geen enkel belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor het CGVS niet inziet hoe deze aangestelde expert in casu bevooroordeeld zou zijn geweest en/of op een louter subjectieve manier zou handelen tijdens het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het CGVS ontwaart in de notities van het persoonlijk onderhoud geen elementen die hier anders over doen oordelen. Uit de stukken van het dossier kan aldus geen vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid.

Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet wijst de taal aan die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het dossier bevinden, zijn opgesteld in de proceduretaal. Ook de beslissing is opgesteld in de proceduretaal. Artikel 51/4 stelt niet dat de ambtenaar en de tolk enkel gebruik zouden mogen maken van de proceduretaal tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de proceduretaal werd afgenomen, brengt geen schending van artikel 51/4 van de vreemdelingenwet met zich mee.

Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal geen vertaalproblemen hebben voorgedaan, en blijkt dat u alle vragen goed hebt begrepen (NPO, p. 17).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, 5 3, eerste lid, 3 0 op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, 5 3, eerste lid, 3 0 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), "*artikel 39 van de EU-Asielrichtlijn*", artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij geeft een korte theoretische uiteenzetting waarbij zij verwijst naar rechtsleer en naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) en van het Hof van Justitie van de Europese Unie. Zij benadrukt dat de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming slechts gebaseerd is op het gegeven dat zij reeds in het bezit werd gesteld van een vluchtelingenstatus in Griekenland, hoewel er *in casu* rekening diende te worden gehouden met de concrete omstandigheden van de zaak. Zij benadrukt dat zij heel wat traumatische ervaringen heeft opgelopen in haar land van herkomst en tijdens haar verblijf in Griekenland.

De verwerende partij heeft volgens haar nagelaten verder te onderzoeken of zij weldegelijk nog in het bezit is van haar vluchtelingenstatus, nu uit geen enkel stuk in het administratief dossier blijkt dat hiernaar enig onderzoek werd verricht. Zij verwijst in dit verband naar rechtspraak van de Raad en benadrukt dat zij reeds meer dan een jaar niet meer officieel verblijft in Griekenland. Daarnaast heeft de verwerende partij volgens haar nagelaten te onderzoeken of zij actueel al dan niet een geldig verblijf heeft in Griekenland, nu uit de motieven van de bestreden beslissing geenszins kan blijken dat haar actuele verblijfsstatus nader werd onderzocht.

Daarnaast verwijst het de verwerende partij volgens haar slechts *in abstracto* naar het bestaan van procedures tot documentvervanging en een formele toegang tot rechten. De verzoekende partij wenst echter te benadrukken dat elke vorm van individueel onderzoek naar de haalbaarheid van een daadwerkelijke herintegratie in Griekenland in haar specifieke geval ontbreekt. De beoordeling werd volgens haar uitgevoerd op basis van algemene bronnen en veronderstellingen over het functioneren van het Griekse systeem, zonder rekening te houden met haar persoonlijke verklaringen of met het feit dat zij volledig op zichzelf is aangewezen, zonder sociaal netwerk, met gestolen documenten en zonder financiële middelen. De verwerende partij is er volgens haar bovendien niet in geslaagd aan te tonen dat de beschikbare procedures in Griekenland effectief, toegankelijk en toereikend zijn in de praktijk. Door hierop blind te vertrouwen, zonder een toetsing aan haar concrete situatie, handelt de verwerende partij in strijd met de positieve verplichting tot een zorgvuldig en individueel onderzoek. De verwerende partij stelt volgens haar zonder enige verificatie dat zij onvoldoende inspanningen heeft geleverd om toegang te verkrijgen tot werk of bijstand en dat zij onvoldoende hard heeft geprobeerd hulp in te roepen van overheidsinstanties. Deze conclusie is volgens de verzoekende partij louter gebaseerd op een subjectieve waardering van de verklaringen, zonder enige empathische of genuanceerde analyse van haar positie als jonge, alleenstaande vluchteling in een sociaal vijandige omgeving waar men een vreemde taal spreekt. Zij stelt dat de argumenten die zij tijdens haar gehoor naar voren bracht – zoals racisme, fysieke aanval, psychologische moeilijkheden, gebrek aan kennis over bestaande procedures en het verlies van documenten – worden afgedaan als irrelevante of ongegronde excuses, zonder dat deze daadwerkelijk weerlegd worden. Een gemotiveerde beslissing vergt meer dan het verwijzen naar het "beginsel van wederzijds vertrouwen" en het hypothetische bestaan van hulpstructuren, aldus de verzoekende partij. De verwerende partij had zich volgens haar moeten buigen over de reële toegankelijkheid daarvan, in het licht van haar persoonlijke profiel en verklaringen.

De bestreden beslissing schendt volgens de verzoekende partij het verbod op onmenselijke of vernederende behandeling zoals gewaarborgd in artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest. Zij stelt dat uit het administratief dossier en haar verklaringen blijkt dat haar feitelijke situatie in Griekenland tijdens en na de toekenning van het vluchtelingenstatuut dermate precair was, dat zij werd blootgesteld aan een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, zoals gedefinieerd door het Hof van Justitie van de Europese Unie in de arresten Jawo (C163/17) en Ibrahim e.a. (C-297/17 e.a.). Zij benadrukt dat zij op straat en in verlaten gebouwen verbleef, zonder stabiele toegang tot onderdak, voeding, hygiëne of medische verzorging. Haar Griekse documenten werden gestolen tijdens haar doorreis, waardoor zij bij terugkeer in de praktijk niet over geldige verblijfstitels beschikt en aldus uitgesloten dreigt te worden van sociale rechten en dienstverlening. Zij wijst erop dat ondanks het formeel bestaan van procedures tot heruitgifte van documenten, uit diverse rapporten – waaronder van AIDA/ECRE, PRO ASYL, UNHCR en de Nederlandse overheid – blijkt dat statushouders in Griekenland in de praktijk ernstige administratieve belemmeringen ondervinden, zeker wanneer zij geen familiale of sociale ondersteuning hebben. De onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, zoals door haarzelf ervaren toen zij geen hulp kreeg van de politie na een geweldsincident, draagt volgens haar bij tot een reëel risico op een behandeling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Zij wijst erop dat zij jong is, alleenstaand, kwetsbaar en sociaal geïsoleerd. Een terugkeer naar Griekenland zou haar opnieuw blootstellen aan dezelfde omstandigheden, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om. De drempel van "bijzonder zwaarwegendheid", vereist door het Hof van Justitie van de Europese Unie, is hiermee volgens haar bereikt. Zij benadrukt dat zij slechts 21 jaar oud is, niet beschikt over een sociaal netwerk of een

woont in Griekenland en geen inkomsten en geen documenten heeft. Gelet op haar kwetsbaarheid en deze reële risico's, kan volgens haar bezwaarlijk worden volgehouden dat zij geen gevaar loopt op schending van artikel 3 van het EVRM bij terugkeer.

De verzoekende partij benadrukt voorts dat volgens artikel 13 van het EVRM en artikel 18 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU) elke asielaanvraag individueel moet worden onderzocht en een onontvankelijkheidsbeslissing pas mag worden genomen wanneer objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en actuele informatie beschikbaar is over de daadwerkelijke bescherming die in de betrokken lidstaat kan worden geboden. De commissaris-generaal heeft deze toetsing volgens haar *in casu* nagelaten. Er werd immers geen contact opgenomen met de Griekse autoriteiten, noch werd onderzocht of zij nog ingeschreven is in een opvangstructuur of dat zij beschikt over een geldig identiteits- of verblijfsdocument. De enkele vaststelling dat zij eerder erkend werd als vluchteling in Griekenland volstaat niet. Voorts wijst zij erop dat de vaststelling dat in theorie rechten bestaan, niet volstaat als de feitelijke toegang tot die rechten ontbreekt – wat in de situatie van terugkerende erkende vluchtelingen in Griekenland volgens haar ruimschoots is aangetoond.

Zij benadrukt dat haar door de bestreden beslissing de toegang tot een effectieve behandeling van haar verzoek om bescherming in België wordt ontnomen, ondanks het bestaan van een ernstig risico op een schending van haar fundamentele rechten bij terugkeer naar Griekenland. Door een beroep te doen op de formele aanwezigheid van het vluchtelingenstatuut in een andere EU-lidstaat, zonder een diepgaande analyse van de feitelijke levensomstandigheden, wordt haar de mogelijkheid ontzegd om haar behoefte aan bescherming in België inhoudelijk te laten toetsen. Indien zij opnieuw aan Griekenland wordt toevertrouwd, dreigt zij daar in een toestand terecht te komen van feitelijke rechteloosheid, met een mogelijk verlies van verblijf en een dreiging van repatriëring naar Gaza, een conflictgebied waar haar fysieke veiligheid niet kan worden gegarandeerd. Het beginsel van non-refoulement, zoals neergelegd in artikel 33 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest, wordt volgens de verzoekende partij aldus niet gerespecteerd.

Haar vluchtelingenstatus in Griekenland – dewelke zij overigens reeds drie jaar geleden heeft bekomen en waarvan de geldigheid niet werd onderzocht – kan volgens haar geen afbreuk doen aan de appreciatie van de verwerende partij. De commissaris-generaal dient nog steeds een individuele beoordeling te maken ten aanzien van de asielmotieven en ten aanzien van het land en de regio van herkomst, namelijk de Gazastrook dat deel uitmaakt van de Palestijnse Grondgebieden. Zij wijst erop dat de verwerende partij niet betwist dat zij effectief gevlucht is uit Palestina omwille van de ondraaglijke toestand en dat de verwerende partij evenmin betwist dat wanneer zij zou terugkeren naar Palestina, zij het slachtoffer zal worden van het geweld in de Gazastrook.

Zij meent dat zij, zelfs in de veronderstelling dat haar status nog actueel is – wat volgens haar niet nagekeken wordt door de commissaris-generaal, hoewel het voor hem eenvoudig zou moeten zijn de nodige informatie te bekomen vanwege zijn Griekse tegenhanger – zeker in een toestand van verregaande deprivatie riskeert terecht te komen, zonder documenten om haar rechten te kunnen laten gelden, zonder woning, zonder werk.

Zij benadrukt dat uit de AIDA rapporten (updates van 2022 en 2023) blijkt dat de procedure voor het bekomen van (een hernieuwing van) een verblijfsdocument nog steeds een hindernissenparcours is, waarbij met name het ontbreken van een permanente verblijfplaats ervoor zorgt dat de aanvrager verstoken blijft van een 'ADET'. Nu zij zelf niet over een verblijfplaats beschikt, zal zij moeilijkheden ondervinden bij het vernieuwen van haar identiteitskaart, waardoor zij bovendien verstoken zal blijven van toegang tot de arbeidsmarkt en tot de ziekteverzorging. Zij wijst erop dat de problemen in verband met de hernieuwing van het verblijfsdocument eveneens diegenen betreffen die terugkeren naar Griekenland uit andere Europese landen en dat de wachttijden voor de hernieuwing thans oplopen tot 9 maanden à één jaar.

Voorts stelt zij dat in de mate dat het bekomen van een woonplaats in zeer grote mate bemoeilijkt wordt, zij in een uitzichtloze situatie riskeert terecht te komen. Zij benadrukt dat het AIDA-rapport stelt dat er in Griekenland zelfs sprake is van een schending van het principe van gelijke behandeling. De verzoekende partij verwijst naar algemene informatie en stelt dat het de Griekse politiek is om erkende vluchtelingen aan hun lot over te laten en dat in de realiteit ook de terugkeerders uit andere lidstaten aan hun lot overgelaten worden. Dat de situatie van terugkerende erkende vluchtelingen gedurende geruime tijd meer dan zorgwekkend is, blijkt volgens haar ook uit een rapport van RSA (Refugee Support Aegean) van oktober 2022, waaruit zij citeert. Zij citeert ook uit een publicatie van RSA van september 2023. Voorts herinnert zij eraan dat zij wel degelijk in een toestand van verregaande deprivatie riskeert terecht te komen, nu zij geen woonst heeft, geen opvang, geen sociaal netwerk, geen toegang tot de arbeidsmarkt en geen toegang tot medische zorgen. Zij verwijst naar een rapport van RSA van januari 2019 om aan te tonen dat deze moeilijke situatie in Griekenland reeds lang aansleept, zodanig dat het onterecht is dat haar een gebrek aan

inspanningen zou verweten worden. Volgens haar blijft de situatie van erkenning van de wet en rechtsregels in Griekenland meer dan problematisch en is deze situatie vanzelfsprekend nog erger voor de zwaksten in de samenleving, waaronder zij ontegenzeggelijk valt. Uit een rapport van RSA van januari 2023 blijkt volgens haar dat de tekortkomingen inzake het toepassen van de rechtsregels en wetten haar persoonlijk riskeren te raken. Zij citeert informatie over de houding van de Griekse autoriteiten en stelt dat de Griekse autoriteiten wel bijzonder ver gaan, waarbij zij zelfs niet aarzelen om mensenrechtenorganisaties onterecht strafrechtelijk te vervolgen. Uit de informatie waaruit zij citeert blijkt volgens haar ook dat Griekenland zoveel mogelijk onafhankelijk onderzoek van dergelijke praktijken poogt te verhinderen, wat aantoont dat erkende vluchtelingen zeker niet op de autoriteiten kunnen rekenen. Zij verwijst vervolgens naar nieuwsberichten over de moeilijke levensomstandigheden van statushouders in Griekenland en het vijandig beleid van de Griekse overheid waarbij wordt verwacht dat statushouders op hun eigen benen staan binnen een maand nadat hen een beschermingsstatus werd toegekend. De verzoekende partij wenst er de aandacht op te trekken dat voor wat betreft terugkerende statushouders het AIDA-rapport van mei 2022 stelt dat statushouders niet dezelfde rechten genieten als Griekse onderdanen, terwijl dit toch één van de basisprincipes is van de inhoud van de internationale bescherming. Zij geeft ook aan dat de latere rapporten van AIDA en RSA bevestigen dat de toegang tot documenten die toegang geven tot rechten, bemoeilijkt wordt. Zij stelt dat in 2022 een aantal overdrachten van erkende vluchtelingen effectief uitgevoerd werden vanuit andere Europese landen naar Griekenland en dat RSA klaarblijkelijk een aantal van hen opvolgde. In dit verband citeert zij uit een publicatie van oktober 2022. De meest recente informatie bevestigt volgens haar dat de situatie in Griekenland nog verder verslechterde. Zij wijst erop dat uit een publicatie van RSA van januari 2024 blijkt dat het HELIOS programma onderbroken werd sedert januari 2023, zodanig dat thans de erkende vluchtelingen verstoken blijven van zelfs een minimale hulp. Zij citeert eveneens uit een publicatie van RSA van februari 2024 waaruit zou blijken dat de rechtsstaat, alsook de persvrijheid in Griekenland in het gedrang komt. Volgens de verzoekende partij is het duidelijk dat de Griekse autoriteiten de situatie pogen te verdoezelen. Zij stelt ook dat uit diverse publicaties uit 2023 blijkt dat ook de geweldplegingen op grond van ras meer en meer problematisch worden en dat vluchtelingen bijzonder gevisieerd worden door racistische geweldplegingen. Er blijkt niet alleen dat deze racistische geweldplegingen meer en meer voorkomen en dat zij niet gecontroleerd worden, maar ook dat de houding van de Griekse autoriteiten op het hoogste niveau deze geweldplegingen aanwakkert. Het is volgens de verzoekende partij dramatisch indien niet gerekend kan worden op de politie. De controle op de miskenning van de fundamentele rechten in Griekenland kan volgens haar niet meer op onafhankelijke wijze gebeuren.

De verzoekende partij benadrukt dat ook de meest recente informatie over Griekenland aantoont dat de situatie aldaar dusdanig problematisch is dat een statushouder zich daar niet staande zal kunnen houden en dit zeker niet indien hij of zij niet over de nodige identiteitsdocumenten en sociaal vangnet beschikt.

Zij wijst vervolgens op de arresten uitgesproken in Verenigde Kamers van de Raad, zoals arrest nr. 300 343 van 22 januari 2024, volgens hetwelk de commissaris-generaal eveneens mee de bewijslast draagt. De verzoekende partij stelt vast dat de commissaris-generaal niet de minste inspanning doet wat betreft het nakijken van haar werkelijke status en de actualiteit ervan. Voor wat betreft de algemene situatie in Griekenland kan de verwerende partij in het kader van haar medewerkingsplicht zich er ook niet mee vergenoegen te verwijzen naar het GEAS, aldus de verzoekende partij. Zij blijft erbij dat zij zelfs in de veronderstelling dat haar status nog actueel is – wat niet nagekeken wordt door de commissaris-generaal, terwijl het voor hem eenvoudig zou moeten zijn de nodige informatie te bekomen vanwege zijn Griekse tegenhanger – zij zeker in een toestand van verregaande deprivatie riskeert terecht te komen, zonder documenten om haar rechten te kunnen laten gelden, zonder woning, zonder werk.

Zij wijst erop dat het laatste verslag van Human Rights Watch van 2024 het voortduren van de problemen in Griekenland bevestigt. Voorts stelt zij dat de kans om effectief hulp te ontvangen miniem is en verwijst zij naar een rapport van UNHCR van februari 2024. Het rapport van RSA van april 2024 bevestigt volgens haar verder de moeilijkheden om aan documenten te geraken. De verzoekende partij stelt op basis van dit rapport dat de situatie er duidelijk niet op verbeterde en dat ook de hulp of bijstand van een advocaat weinig soelaas bieden. Indien uit dit rapport van RSA blijkt dat het HELIOS programma verdergezet zal worden tot juni 2024, impliceert dit volgens haar geenszins dat zij aanspraak zal kunnen maken op hulp, nu één van de voorwaarden is dat men zich dient in te schrijven bij het programma binnen het jaar van het bekomen van de erkenning.

De verzoekende partij herhaalt dat op basis van de meest recente informatie gesteld kan worden dat de algemene situatie nog verergerde in Griekenland. RSA stelt nergens dat terugkerende statushouders zich staande zullen kunnen houden zonder documenten. Zonder huisvesting, zonder werk, zonder papieren en zonder inkomsten is de situatie uitzichtloos, zodat er aanleiding is te besluiten dat zij niet over een effectieve en werkelijke bescherming zal beschikken in Griekenland. Het risico om terecht te komen in een situatie van verregaande deprivatie, strijdig met artikel 3 van het EVRM, is vaststaand. De verzoekende partij acht het onterecht dat de commissaris-generaal voorhoudt dat haar persoonlijke situatie haar zou toelaten zich staande te houden. Zij meent dat in het dossier voldoende elementen zitten om aan te tonen dat zij zich niet

staande zal kunnen houden in Griekenland zodanig dat er aanleiding is te stellen dat de status die zij verkreeg in Griekenland niet afdoende is. Er is volgens haar dan ook aanleiding om het ingediende verzoek om internationale bescherming niet af te wijzen wegens bescherming in een andere lidstaat en derhalve de bestreden beslissing te vernietigen. Ondergeschikt dient er volgens haar *in casu* minstens rekening te worden gehouden met het feit dat de Raad in navolging van het Hof van Justitie van de Europese Unie stelde dat het belangrijk is betrokkenen te horen. Zij verwijst naar het arrest met nr. 300 343 van de Raad van 21 februari 2023. Er dient volgens haar minstens een actueel onderzoek naar haar situatie te gebeuren, indien zij teruggestuurd zou worden naar Griekenland. De verwerende partij vergenoegt zich er volgens haar mee te verwijzen naar oude informatie, stellende dat zij geen bijzondere kwetsbaarheden zou vertonen.

De verzoekende partij meent dat bij gebreke aan elementen die de actualiteit van haar statuut bevestigen, alsook de mogelijkheid bevestigen om documenten te bekomen in Griekenland en toegang te hebben tot huisvesting, werk en medische zorgen, zowel op medisch als op psychologisch vlak, het risico bestaat dat zij zich in een situatie strijdig met artikel 3 van het EVRM zal bevinden, en dit ingevolge de onmogelijkheid in hoofde van de Griekse autoriteiten om een werkelijke en efficiënte bescherming te verlenen.

In hoofdorde meent de verzoekende partij dat de Raad, die over de volheid van bevoegdheid beschikt, rekening houdend met de elementen die voorhanden zijn in het administratief dossier en die zij zelf bijbracht, kan beslissen haar de status van vluchteling toe te kennen. Er is volgens haar aanleiding om haar in hoofdorde internationale bescherming te verlenen in België en om ondergeschikt minstens de bestreden beslissing te annuleren, het verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te verklaren en verder onderzoek te bevelen, hetzij over de situatie waarin zij riskeert terecht te komen in Griekenland, hetzij over de risico's tegenover het land van herkomst. Zij gaat vervolgens in op een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 18 juni 2024. Zij stelt in dit verband dat het haar enkel noodzakelijk lijkt het volledige dossier en de beslissing van de *in casu* Griekse autoriteiten op te vragen voor zover de Belgische asielautoriteiten zouden menen dat op basis van de elementen waarover zij beschikken, er mogelijks aanleiding is tot afwijzen van het verzoek om internationale bescherming in België. De verzoekende partij meent dat op basis van de verklaringen, documenten en informatie die zij bijbrengt er wel degelijk aanleiding is om over te gaan tot het verlenen van internationale bescherming.

Tenslotte gaat zij in op de regelmatigheid van de (on)ontvankelijkheidsbeslissing. Zij benadrukt dat de bestreden beslissing niet binnen de wettelijke termijn werd genomen en dat bij gebreke aan het nemen van een onontvankelijkheidsbeslissing binnen de wettelijke termijn (conform artikel 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet)), zoals *in casu* het geval is, er aangenomen dient te worden dat de commissaris-generaal minstens impliciet een ontvankelijkheidsbeslissing nam, nu aan zijn bevoegdheid om een onontvankelijkheidsbeslissing te nemen een einde kwam. De verzoekende partij meent dat het onterecht is dat de door de wetgever ingestelde termijn louter als een termijn van orde zou gekwalificeerd worden zodanig dat de commissaris-generaal ook nog na het verstrijken van de termijn van maximaal 15 dagen om een verzoek al dan niet ontvankelijk te verklaren, bevoegd zou zijn om het verzoek onontvankelijk te verklaren. Zij benadrukt dat er immers gekeken dient te worden naar een zekere interne coherentie tussen de wetgevingen en wijst in dit verband op de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (hierna: Opvangwet). Zij stelt dat zij bij gebrek aan een formele ontvankelijkheidsbeslissing het risico loopt verstoken te blijven van materiële hulp en dan ook in België in een toestand van verregaande deprivatie riskeert terecht te komen, strijdig met artikel 3 van het EVRM. Zij wijst erop dat een wetsinterpretatie niet *contra legem* mag zijn, noch *contra* hogere rechtsnormen en dat een bevoegdheidscontrole van openbare orde is.

2.3. De verzoekende partij vraagt het huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, de bestreden beslissing te willen vernietigen en haar het statuut van vluchteling toe te kennen.

2.4. Doorheen het verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar de volgende rapporten en nieuwsberichten inzake Griekenland waarvan zij de weblinks bijbrengt:

- "Country Report: Greece. Update 2021", AIDA/ECRE, mei 2022;
- "Country Report: Greece. Update 2022", AIDA/ECRE, juni 2023;
- "*Deported to destitution, Refugee women remain undocumented four months after return from Sweden to Greece*", RSA, oktober 2022;
- "CEAS: *Breaches of core legal principles are going to become the new normal*", RSA, september 2023;
- "*Returned recognized refugees face a dead-end in Greece*", RSA, januari 2019;
- "*Beneficiaries of international protection in Greece – Access to documents and socio-economic rights*", RSA en Stiftung Pro Asyl, maart 2021;
- "*Rule of Law Backsliding Continues in Greece - Joint Civil Society Submission to the European Commission on the 2023 Rule of Law Report*", RSA, januari 2023;
- "*Greece: Asylum-seekers moved back into refugee camps*", Florian Schmitz, februari 2023;

- *"Refugees in Greece: risk of homelessness and destitution for thousands during winter"*, Diotima;
- *"Beneficiaries of international protection in Greece – Access to documents and socio-economic rights"*, RSA en Stiftung Pro Asyl, maart 2022;
- *"The new 'Cartoneros' of Athens"*, RSA, juli 2022;
- *"Recognised refugee returned to Greece, destitute, forgotten and undocumented"*, RSA, maart 2022;
- *"Recognised refugees in Greece left without even minimal support after new interruption of HELIOS programme"*, RSA, januari 2024;
- *"Greece: Rule of Law Threatened"*, RSA, februari 2024;
- *"Racist Violence Recording Network expresses serious concern over escalating targeting of refugees and migrants"*, RSA, augustus 2023;
- *"19 refugees dead in the devastating fires and escalation of racist violence in Evros, Greece"*, RSA, augustus 2023;
- *"No monitoring of fundamental rights violations in Greece without independent and effective mechanisms"*, RSA, juni 2023;
- *"World report 2024, Greece: events of 2023"*, Human Rights Watch;
- *"Greece: Bi-annual Factsheet"*, UNHCR, 2024;
- *"Beneficiaries of international protection in Greece – Access to documents and socio-economic rights"*, RSA en Stiftung Pro Asyl, maart 2024.

2.5. Aan haar verzoekschrift voegt de verzoekende partij de bestreden beslissing en een bewijs van juridische tweedelijnsbijstand toe.

3. De nota met opmerkingen

De Raad ontvangt overeenkomstig artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet op 16 juli 2025 vanwege de commissaris-generaal een nota met opmerkingen waarin hij het gelijk van zijn beslissing herhaalt en repliceert op het verzoekschrift.

4. Over de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *"een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie"* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.2. Samenwerkingsplicht

Artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en),

leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient."

Artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

"3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat: a) (...); b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken; (...)"

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

4.3. Beoordeling

4.3.1 De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

De verzoekende partij klaagt aan dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing de in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde beslissingstermijn van vijftien werkdagen niet heeft gerespecteerd. Deze termijn van vijftien dagen is wel degelijk een termijn van orde. De Vreemdelingenwet voorziet geen sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Uit het niet nemen van een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek binnen de door artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn kan niet worden afgeleid dat het verzoek wél ontvankelijk dient te worden verklaard, zoals de verzoekende partij lijkt te suggereren in het verzoekschrift. Het overschrijden van deze termijn brengt geen verlies van bevoegdheid met zich mee (cf. RvS 4 oktober 2018, nr. 13.026 (c)). Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren. Waar de verzoekende partij onder verwijzing naar de Opvangwet aanvoert dat

zij bij gebrek aan een formele ontvankelijkheidsbeslissing het risico loopt verstoken te blijven van materiële hulp, is de Raad van mening dat dit loutere wetskritiek betreft die buiten de bevoegdheid van de Raad valt. Deze wetskritiek kan dan ook niet in aanmerking worden genomen om tot de hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing te besluiten.

4.3.2. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Zij verzocht er om internationale bescherming op 22 november 2022 en verkreeg er de vluchtelingenstatus op 13 december 2022. Zij werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is van 13 december 2022 tot en met 12 december 2025 en haar Grieks reisdocument van 20 januari 2023 tot en met 19 januari 2028 (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 7; stuk 6, map met 'landeninformatie', Aanvraag derde landen, antwoord Griekse instanties van 27 februari 2024 en stuk 7, map 'DVZ', Eurodac Search Result, Eurodac Marked Record, Bijkomende Vragen M-Status en verklaring DVZ, nrs. 23 en 27). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland" d.d. september 2024*, p. 13; *"Country Report: Greece. Update 2023"*, p. 243) en met het gegeven dat de verzoekende partij in Griekenland op 13 december 2022 de vluchtelingenstatus heeft verworven.

In zoverre de verzoekende partij in het verzoekschrift aanklaagt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten afdoende te onderzoeken of zij actueel internationale bescherming geniet in Griekenland, dient er nogmaals op te worden gewezen dat volgens de gegevens in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 7; stuk 6, map met 'landeninformatie', Aanvraag derde landen, antwoord Griekse instanties van 27 februari 2024 en stuk 7, map 'DVZ', Eurodac Search Result, Eurodac Marked Record, Bijkomende Vragen M-Status en verklaring DVZ, nrs. 23 en 27) blijkt dat haar op 13 december 2022 internationale bescherming, namelijk de vluchtelingenstatus, werd toegekend in Griekenland. Waar de verblijfstitels blijkens artikel 24 van de richtlijn 2011/95/EU in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en die slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de richtlijn 2011/95/EU). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ssatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet berust inderdaad bij het Commissariaat-generaal, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan de verzoekende partij zelf en niet aan het Commissariaat-generaal toe om het bewijs te leveren dat zij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. De verzoekende partij blijft hier echter in gebreke. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die wijzen op een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Uit het enkele feit dat zij al enige tijd niet meer officieel verblijft in Griekenland, kan immers niet worden afgeleid dat zij er niet langer over internationale bescherming beschikt. Indien zij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan haar verblijfsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het de verzoekende partij toe om dit op afdoende wijze aan te tonen. Het louter in vraag stellen van het actueel karakter van de verleende beschermingsstatus volstaat niet.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat de verzoekende partij geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat zij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

4.3.3. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt

om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

4.3.4. De verzoekende partij stelt dat in het dossier voldoende elementen aanwezig zijn om aan te tonen dat zij zich niet staande zal kunnen houden in Griekenland zodanig dat er aanleiding is te stellen dat de status die zij verkreeg in Griekenland niet afdoende is en zij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een onmenselijke en vernederende behandeling.

4.3.5. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt, namelijk:

- *“Country Report: Greece. Update 2023”*, AIDA/ECRE, 24 juni 2024;
- *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024;
- *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025;
- *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese commissie, 4 april 2025;
- *“Deported to destitution, Refugee women remain undocumented four months after return from Sweden to Greece”*, RSA, oktober 2022;
- *“CEAS: ‘Breaches of core legal principles are going to become the new normal’”*, RSA, september 2023;
- *“Returned recognized refugees face a dead-end in Greece”*, RSA, januari 2019;
- *“Beneficiaries of international protection in Greece – Access to documents and socio-economic rights”*, RSA en Stiftung Pro Asyl, maart 2021;
- *“Rule of Law Backsliding Continues in Greece - Joint Civil Society Submission to the European Commission on the 2023 Rule of Law Report”*, RSA, januari 2023;
- *“Greece: Asylum-seekers moved back into refugee camps”*, Florian Schmitz, februari 2023;
- *“Refugees in Greece: risk of homelessness and destitution for thousands during winter”*, Diotima;
- *“Beneficiaries of international protection in Greece – Access to documents and socio-economic rights”*, RSA en Stiftung Pro Asyl, maart 2022;
- *“The new ‘Cartoneros’ of Athens”*, RSA, juli 2022;
- *“Recognised refugee returned to Greece, destitute, forgotten and undocumented”*, RSA, maart 2022;
- *“Recognised refugees in Greece left without even minimal support after new interruption of HELIOS programme”*, RSA, januari 2024;
- *“Greece: Rule of Law Threatened”*, RSA, februari 2024;
- *“Racist Violence Recording Network expresses serious concern over escalating targeting of refugees and migrants”*, RSA, augustus 2023;
- *“19 refugees dead in the devastating fires and escalation of racist violence in Evros, Greece”*, RSA, augustus 2023;
- *“No monitoring of fundamental rights violations in Greece without independent and effective mechanisms”*, RSA, juni 2023;
- *“World report 2024, Greece: events of 2023”*, Human Rights Watch;
- *“Greece: Bi-annual Factsheet”*, UNHCR, 2024;
- *“Beneficiaries of international protection in Greece – Access to documents and socio-economic rights”*, RSA en Stiftung Pro Asyl, maart 2024.

In de verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn

2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een naadloze integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumenten (zoals ziektekostenverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en onderwijs, toegang tot huisvesting en het algemene gebrek aan sociale huisvesting in Griekenland (*"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025).

Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 4-6, 20 en 22). Zeker wanneer statushouders terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken, kunnen zij geconfronteerd worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van de asielaanvraag aan de betrokkenen laat weten.

Vervolgens moet binnen de zes maanden per e-mail een afspraak worden gemaakt met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te

leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de 10 dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens 1 tot 2 maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om het worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 5-17).

Sinds 31 december 2020 wordt automatisch een AFM (fiscaal nummer) aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. Wanneer internationale bescherming wordt verleend, gaat deze AFM mee over naar de ADET. Personen die voor 31 december 2020 geen AFM hebben bekomen en wiens ADET nog geldig is, kunnen een AFM aanvragen via een videogesprek met een medewerker van de bevoegde autoriteit. Ook kan een AFM aangevraagd worden door een bezoek van de persoon of een gemachtigde aan het plaatselijke belastingkantoor (DOY) in de woonplaats van de statushouder. Bij de registratie bij dit belastingkantoor wordt om een adresbewijs gevraagd. Dit kan een certificaat van een opvanglocatie zijn, een energierekening of een kopie van een huurcontract op naam van de statushouder. Statushouders die dakloos zijn of geen adresbewijs kunnen overleggen, kunnen geen AFM verkrijgen. Als gevolg hiervan kunnen zij geen belastingaangifte doen of een belastingverklaring ontvangen (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 20-21).

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang van statushouders tot het gezondheidszorgsysteem. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *"een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt"*. De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen, geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. Statushouders kunnen hun AMKA-nummer alleen activeren door het voorleggen van een bewijs van woonplaats en een arbeidscontract of een wervingscertificaat/intentieverklaring dat is geüpload naar het informatiesysteem van het ministerie van Arbeid (*"ERGANI"*), als bewijs van adres. De Griekse wet behandelt statushouders dus anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. Statushouders die geen arbeidscontract of intentieverklaring van een werkgever kunnen voorleggen, kunnen geen actieve AMKA verkrijgen en worden volledig uitgesloten van gezondheidszorg en sociale voorzieningen. De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie voor Asiel en Migratie heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe nog niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een *"geldige"* verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie infra) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA. (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 22-24; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22).

Uit het geheel van de landeninformatie volgt dat statushouders zich in Griekenland in een nog meer precare situatie bevinden dan verzoekers om internationale bescherming en dat de huisvestingsmogelijkheden voor statushouders zeer beperkt zijn waardoor zij het risico lopen dakloos te worden.

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer is dus zeer precair en problematisch, wat onder meer te wijten is aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

Wat huisvesting voor statushouders betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven dertig dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 3).

Het zogenaamde HELIOS-project (*Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection*) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS-project werd geïmplementeerd door de IOM met de steun van de EU ten bedrage van 60 miljoen euro en de bijstand van verschillende NGO's en lokale besturen. Vanaf 1 januari 2022 werden het beheer en de financiering van het HELIOS-project overgenomen door het Griekse ministerie voor Asiel en Migratie. Het HELIOS project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024. Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+ project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+) om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen.

Het HELIOS +-programma biedt op zich geen huisvesting maar de diensten die aan statushouders onder dit nieuwe integratieprogramma worden verleend, blijven vergelijkbaar, met name wat betreft huursubsidies, taaltrainingen en integratielessen. Wel wordt meer aandacht besteed aan inzetbaarheid op de arbeidsmarkt. Integratiesteun wordt verleend voor een periode tot 12 maanden en inschrijving is mogelijk tot twee jaar na de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Er is evenwel een bezorgdheid dat dit nieuwe HELIOS+-project lijkt te zijn ontworpen op een kleinere schaal die niet beantwoordt aan de werkelijke behoeften van de vluchtelingenpopulatie in Griekenland (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 29-30; *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-13).

Het risico om in een situatie van dakloosheid terecht te komen is voor statushouders in Griekenland zeer groot, aangezien de toegang tot documenten en middelen die nodig zijn om huisvesting te verkrijgen niet mogelijk is binnen de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming. Voor het verkrijgen van een huisvestingstoelage is een verblijf van minstens 5 jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen. Zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien ontvangen statushouders bij terugkeer naar Griekenland geen informatie over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder te doen gelden. Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, bijvoorbeeld omdat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, omdat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en omdat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 32).

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET en een geldige AMKA. Verder moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheids-statistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (*“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 270-271).

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, genieten statushouders toegang tot sociale voorzieningen zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming

genieten. Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale bijstand krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor Griekse onderdanen, zonder discriminatie. De Europese Commissie heeft echter een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland omdat het niet alle bepalingen van de richtlijn 2011/95/EU heeft omgezet. Het betreffen vooral mogelijke schendingen door Griekenland van artikel 29, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU ten aanzien van de rechten van personen die internationale bescherming genieten, en met name hun toegang tot sociale voorzieningen na verlening van internationale bescherming. Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij statushouders de facto worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 273-274).

Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze *de facto*-uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die gezien de strekking van de informatie over deze kwestie niet lijkt te zullen veranderen. Meer dan twee jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie heeft Griekenland nog steeds geen stappen ondernomen om aan de EU-normen te voldoen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 25-27).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor statushouders om hun toegang tot het sociaalezekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend, wordt automatisch niet meer uitbetaald van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 25).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene of kind) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan voldaan moet worden. Daardoor worden in de praktijk veel statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat leven. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkdiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet credentials, een belastingverklaring, een actieve AMKA alsook een bankrekening hebben (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 27-28).

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Ondanks het gunstige wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. Bovendien hebben belemmeringen bij de toegang tot een AMKA directe gevolgen voor de toegang van statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland, omdat ze hen uitsluiten van elke essentiële behandeling die niet wordt beschouwd als spoedeisende gezondheidszorg.

Statushouders met een AMKA die niet verzekerd zijn, hebben niet langer toegang tot medicatie of onderzoeken door particuliere dokters.

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via telefoonverkeer dat uitsluitend in het Grieks of Engels en tegen betaling verloopt. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkdiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35; *“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 275-277).

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan aanhouden.

In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asieldienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 7). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van de verzoekende partij als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat de aanvragen om verlenging per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht (*“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 244-246; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 7-9).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning (*“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 244).

Gelet op het volume kan het registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen, twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden van de aanvrager (antecedentenonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure enkele maanden duren. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand, gezondheidszorg of de arbeidsmarkt, waardoor zij *de facto* in een precarie situatie kunnen terechtkomen.

Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en vingerafdrukken. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADET's klaar

zijn om op de aangegeven dag opgehaald te worden, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet op de aangegeven datum aandient, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Voor deze stap is fysieke aanwezigheid in Griekenland vereist, aangezien een dergelijke aanvraag niet per telefoon of e-mail kan ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 10-13). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een statushouder die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing/verlenging van de ADET indien de verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde/verlengde ADET te vermijden en aldus niet in een precarie situatie terecht te komen.

Het aantal ADET-verlengingsaanvragen dat eind 2024 bij de Griekse asieldienst in behandeling was, bedroeg 5.311, d.w.z. een stijging van 32% ten opzichte van 4.029 op 16 februari 2024. Bijna 40% van de ADET-verlengingsaanvragen was eind 2024 al meer dan zes maanden in behandeling. Volgens cijfers die de Griekse asieldienst in februari 2025 heeft verstrekt, is het aantal ADET-verlengingsaanvragen dat in behandeling is, gedaald van 4.029 op 16 februari 2024 tot 2.621 op 11 februari 2025. Daarvan dienden er nog 13 te worden geüpload, 239 moest worden toegewezen aan een dossierbehandelaar en 2369 waren in behandeling ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 8-9).

Bij het verstrijken van een ADET, is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl hun verlengingsaanvraag in behandeling is. Ze ontvangen wel een ontvangstbevestiging van de verlengingsaanvraag. Evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de aanvragen tot verlenging van de ADET in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van de ontvangstbevestiging door statushouders. Op aanvraag kan de statushouders wel een "certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus" of een "certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming" verkrijgen. De huidige ontvangstbevestigingen en certificaten worden door de Griekse autoriteiten niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Hierdoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten noch kunnen ze juridische vertegenwoordiging aanvragen. In oudere certificaten werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere ontvangstbevestigingen. Dit is in tegenstelling tot hetgeen de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 15-16; "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19). Ook wordt hun toegang tot een advocaat hierdoor bemoeilijkt. De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en de IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving. Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer onderdak, voedsel en sociale begeleiding aan evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een naadloze integratie in Helios+ te garanderen ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 36; "Communication on the status of migration management in mainland Greece", Europese commissie, 4 april 2025, p. 13).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland *in principe* via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over mogelijkheden qua huisvesting of stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 36).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor januari 2020, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Wegens de grote achterstand heeft een groot aantal statushouders gedurende meer dan een jaar geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enige andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten ("Country Report: Greece. Update 2023" van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 247).

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten -wat enige tijd kan duren- het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

4.3.6. Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

Uit het rapport "*Racist Violence Recording Network expresses serious concern over escalating targeting of refugees and migrants*" van RSA van augustus 2023 blijkt bovendien dat het netwerk zich zorgen maakt dat er in Griekenland een klimaat bestaat dat wordt gekenmerkt door doelwitvorming en racistische houdingen ten opzichte van vluchtelingen en migranten. Dit gaat bovendien volgens hen niet alleen uit van burgers, maar ook van het politieke en publieke discours waarbij publieke vertegenwoordigers van partijen in het Griekse parlement zich negatief uitlaten. Uit een ander rapport van RSA ("*Rule of Law Backsliding Continues in Greece - Joint Civil Society Submission to the European Commission on the 2023 Rule of Law Report*" van januari 2023) blijkt dat er in Griekenland zich een heel aantal incidenten van politiegeweld en willekeur voordoen en dat dit geen geïsoleerde gevallen betreffen, maar eerder een frequent en steeds vaker voorkomend fenomeen. Bovendien zou er een gebrek zijn aan adequaat onderzoek naar meldingen van zulke feiten waar feitelijke straffeloosheid voor de betrokken politieagenten uit voortvloeit. Uit het rapport "*Racist Violence Recording Network expresses serious concern over escalating targeting of refugees and migrants*" blijkt daarentegen wel dat de Griekse autoriteiten onderzoek voeren naar gepleegde racistische incidenten waarbij zij duidelijk tonen dat illegale daden ingegeven door racisme niet onbestraft mogen blijven. In het rapport "*Rule of Law Backsliding Continues in Greece - Joint Civil Society Submission to the European Commission on the 2023 Rule of Law Report*" wordt verder ook nog benadrukt dat mensenrechtenorganisaties in Griekenland strafrechtelijk vervolgd worden waardoor hun werk bemoeilijkt wordt en zij gedwongen worden om hun werk stop te zetten. Bovendien zou Griekenland onafhankelijk onderzoek van dergelijke praktijken verhinderen.

4.3.7. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, "*een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel "*wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling*" (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17,

Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan de verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

4.3.8. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij internationale bescherming geniet in Griekenland. Zij heeft op 22 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland ingediend. Zij werd erkend als vluchteling op 13 december 2022. Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 12 december 2025. Haar Grieks reisdocument is geldig tot en met 19 januari 2028 (zie *supra*).

De verzoekende partij benadrukt in haar verzoekschrift dat haar Griekse documenten werden gestolen tijdens haar doorreis, zoals zij ook verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 7-8). Gelet op het belang van deze verblijfsdocumenten zoals dit blijkt uit de door haarzelf bijgebrachte informatie, is het vooreerst weinig aannemelijk dat de verzoekende partij hiervan eventueel geen kopieën heeft genomen (*ibid.*, p. 8). De verzoekende partij beperkt zich overigens tot loutere en ongestaafde beweringen gezien geen attest van verlies voorligt. De commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissing op dat het hoe dan ook mogelijk is een vervangkaart te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan of gestolen en geeft ook de te volgen procedure mee: *"Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf)."* De verzoekende partij verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud echter dat zij nog geen aanvraag om een vervangkaart te bekomen heeft gedaan omdat het niet haar bedoeling was om een vluchtelingenstatus in Griekenland te verwerven (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 8).

Bovendien dient opgemerkt te worden dat haar verblijfsvergunning (ADET) nog minder dan zes maanden geldig is, namelijk tot 12 december 2025. De kans dat deze aldus vervalft alvorens de verzoekende partij terugkeert naar Griekenland is reëel.

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk is en enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan duren. Als de ADET vervalft, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland om dakloos te worden of om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Het ontbreken ervan dient in aanmerking te worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van de verzoekende partij als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland. Tevens blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier zeer duidelijk dat de situatie voor statushouders in Griekenland dermate precair is dat het voor een begunstigde van internationale bescherming wiens ADET is vervallen, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, ook noodzakelijk is dat hij beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten, het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

Er moet bijgevolg worden nagegaan of de verzoekende partij beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van haar Griekse verblijfsdocumenten, het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee zij na haar terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen.

Uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt dat haar hele kerngezin in België verblijft, dat een deel van hen werkt in België en dat haar broer M. verblijfsdocumenten in België heeft (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 4-6). Verder blijkt dat de verzoekende partij een maternale tante heeft die in Qatar woont en die haar geholpen heeft met het bekostigen van de reis vanuit Gaza naar Griekenland en van Griekenland naar België en het bekostigen van het Grieks reisdocument (*ibid.*, p. 6-8). Het voorgaande wijst erop dat de verzoekende partij, in tegenstelling tot wat zij in haar verzoekschrift voorhoudt, over een (ondersteunend) netwerk beschikt om het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee zij na haar terugkeer naar Griekenland te maken kan krijgen tijdens de periode die zij dient te overbruggen tussen het aanvragen en het effectief ontvangen van een nieuw verblijfsdocument. Er kan niet blijken dat zij sociaal geïsoleerd zou zijn. Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het AIDA-rapport de aanvraag tot verlenging tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld (AIDA, *"Country Report: Greece. Update 2023"*, juni 2024, p. 244). De verzoekende partij beschikt in België over een verblijfplaats (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 2 en 5) en toont daarnaast niet aan dat zij in Griekenland, met de hulp van haar netwerk, geen verblijfplaats zou kunnen vinden. Zij maakt bijgevolg niet aannemelijk dat zij moeilijkheden zou ondervinden bij het verlengen van de ADET omdat zij niet over een verblijfplaats zou beschikken.

4.3.9. Daarnaast dient de Raad na te gaan of de verzoekende partij geen specifieke elementen aanbrengt waaruit in haar hoofdte een bijzondere kwetsbaarheid kan blijken.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft niet heeft gedefinieerd welke elementen een *"bijzondere kwetsbaarheid"* vormen die moeten worden onderzocht om te bepalen of een verzoeker om internationale bescherming, in het geval van een terugkeer naar de lidstaat die hem een internationale beschermingsstatus heeft verleend, zich in een zodanige situatie zou bevinden dat hij *"vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie"*.

In dit verband merkt de Raad op dat artikel 20, derde lid van de richtlijn 2011/95/EU, dat betrekking heeft op de *"Algemene bepalingen"* in hoofdstuk VII van deze richtlijn, getiteld *"Kenmerken van de internationale bescherming"*, als volgt luidt:

"3. Bij de toepassing van dit hoofdstuk houden de lidstaten rekening met de specifieke situatie van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen, slachtoffers van mensenhandel, personen die lijden aan een geestesziekte en personen die foltering hebben ondergaan, zijn verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld blootgesteld zijn."

De Raad benadrukt dat bovengenoemde opsomming wordt voorafgegaan door het woord *"zoals"* en dus slechts als voorbeeld en niet als exhaustief kan worden beschouwd.

Bovendien acht de Raad het overeenkomstig het vierde lid van het bovengenoemde artikel 20, dat bepaalt dat *"(l)id 3 (...) uitsluitend van toepassing (is) op personen die volgens een individuele beoordeling van hun situatie bijzondere behoeften hebben"*, passend om rekening te houden met alle elementen die de verzoekende partij met betrekking tot haar persoonlijke situatie heeft aangebracht.

Op dit punt acht de Raad de algemene situatie in de lidstaat die een internationale beschermingsstatus heeft verleend een belangrijk onderdeel van de persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming die deze bescherming in die lidstaat reeds geniet.

Hoe problematischer de situatie van begunstigten van internationale bescherming in de genoemde lidstaat na een analyse op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens blijkt te zijn, des te minder van de verzoeker zal kunnen worden geëist dat hij specifieke elementen aanbrengt die in zijn hoofdte een *"bijzondere kwetsbaarheid"* aantonen in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

De verzoekende partij maakt *in casu* niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland. De verzoekende partij verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij in België ondertussen twee psychologische sessies heeft gehad omdat zij problemen heeft met piekeren en slapen. Zij verklaarde ook dat zij hier medicatie voor neemt, alhoewel zij niet kon aangeven welke medicatie dit dan juist was. Zij gaf tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat zij hier documenten van zou bezorgen aan het Commissariaat-generaal (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 13-14). In haar

verzoekschrift benadrukt zij ook dat zij heel wat traumatische ervaringen heeft opgelopen in haar land van herkomst en tijdens haar verblijf in Griekenland. Er kan door de Raad slechts worden vastgesteld dat de verzoekende partij zowel in de loop van de administratieve procedure als in het kader van de onderhavige beroepsprocedure geen documenten heeft voorlegt die haar beweerde psychologische problematiek staven, zodat haar psychologische problematiek louter berust op blote beweringen waaruit niet kan worden opgemaakt dat haar psychische problemen dermate ernstig zijn dat zij haar terugkeer naar Griekenland in de weg zouden staan, of dat deze problemen belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie.

De verzoekende partij benadrukt in haar verzoekschrift tevens haar kwetsbare positie als jonge, alleenstaande vluchteling in een sociaal vijandige omgeving waar men een vreemde taal spreekt. Zij maakt echter niet aannemelijk dat zij hierdoor bijzonder kwetsbaar is, nu uit haar verklaringen blijkt dat zij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland staande te houden en zelfstandig haar rechten uit te oefenen. Er dient immers vastgesteld te worden dat de verzoekende partij haar opleiding in de middelbare school heeft afgerond (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 5), zij haar vader in de landbouw hielp in Palestina (*ibid.*), zij tijdens haar verblijf in Griekenland naar verschillende plaatsen trok, zoals Kreta en Athene (*ibid.*, p. 9), zij erin is geslaagd haar Griekse verblijfsdocumenten te verkrijgen (*ibid.*, p. 7-8), zij in Griekenland voor een week heel zwaar werk kon leveren (*ibid.*, p. 12 en 16), zij naar de gemeente kon gaan om een dakloosheidsattest te verkrijgen (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 9 en stuk 5, map met 'documenten', attest van dakloosheid in Griekenland) en zij een beetje Engels spreekt en begrijpt (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 11). Bovendien weerhoudt niets er haar van in Griekenland contact te onderhouden met haar netwerk in België (zie *supra*).

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van de verzoekende partij worden vastgesteld die het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig haar rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat zij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met haar grondrechten. Aldus brengt de verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Wat betreft de toegang tot gezondheidszorg in Griekenland, toont de verzoekende partij verder niet aan dat de mogelijkheden of beperkingen om in dit verband haar rechten als statushouder uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook Griekse onderdanen kunnen worden geconfronteerd. In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op vlak van gezondheidszorg, volstaat dit verder op zich niet om te besluiten dat de verzoekende partij bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. Een mogelijk kwaliteitsverschil tussen de gezondheidszorg in België en Griekenland, houdt geen verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hetzelfde geldt immers voor de Griekse onderdanen. Het komt de verzoekende partij toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, om *in concreto* aan te tonen dat zij haar rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en zij, als statushouder, geen of onvoldoende toegang heeft tot medische zorg. De verzoekende partij slaagt hier echter niet in. De verzoekende partij verklaarde dat zij in Griekenland soms last had van schurft en huiduitslag. Zij heeft hieromtrent echter niemand in Griekenland om hulp gevraagd en haar huidproblemen genazen vanzelf (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 13). Zij zou wel ooit naar een particuliere tandheelkundige kliniek zijn gegaan met tandpijn, doch de aanwezige dokter zou haar verteld hebben dat hij niet kon helpen zonder bepaalde documenten (*ibid.*). Uit de beschikbare informatie blijkt echter duidelijk dat de verzoekende partij wel naar een openbaar ziekenhuis had kunnen gaan om haar tandpijn te behandelen. Uit haar verklaringen kan echter niet blijken dat zij dit heeft geprobeerd. De verzoekende partij toont op generlei wijze concreet aan dat zij in Griekenland geen toegang zou hebben tot medische zorgen.

De verzoekende partij verklaart verder dat zij haar sociaalzekerheidsnummer (AMKA) niet heeft verkregen (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 13). Zij toont niet aan dat zij na de verlenging van haar ADET niet de vereiste documenten zou kunnen voorleggen voor het verkrijgen van een (geactiveerd) AMKA. De Raad herinnert er hierbij aan dat de verzoekende partij geen bijzondere kwetsbaarheid heeft die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie en die het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden. Zij beschikt tevens over een netwerk en een voldoende mate van zelfredzaamheid (zie *supra*).

Uit de informatie waaraan in de bestreden beslissing gerefereerd wordt, blijkt voorts dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van haar AMKA, wanneer zij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat zij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *"If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription"* (UNHCR Greece, *"Living In Greece – Access to healthcare"*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49, 50-51). Verschillende ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, *"Living In Greece – Access to healthcare"*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>). Ngo's beheren immers medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 50). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgenheden of -centra (UNHCR, *"Information Guide for Beneficiaries of International Protection"*, beschikbaar op: https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

De verzoekende partij toont dan ook niet aan dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate dat zij nood heeft aan medische en/of psychologische opvolging, zij hiervan verstoken zal blijven en zij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest. De Raad herinnert er hierbij overigens aan dat de verzoekende partij zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen (zie *supra*).

4.3.10. Het gegeven dat de verzoekende partij bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg en huisvesting, volstaat niet om te besluiten dat zij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten haar wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. Het komt dus aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van de verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit de verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt immers dat zij klaarblijkelijk niet de intentie had om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen en er haar rechten te doen gelden. De commissaris-generaal stelt in dit verband op pertinente en terechte wijze vast dat de verzoekende partij relatief korte tijd na de toekenning van haar beschermingsstatus vertrokken is uit Griekenland, dat zij herhaaldelijk verklaarde dat het nooit haar bedoeling was om in Griekenland te blijven, maar dat het vanaf haar vertrek uit Gaza haar plan was om naar België te komen en dat zij na het ontvangen van haar Griekse verblijfsdocumenten ook slechts drie maanden in Griekenland bleef. Het is voor de verzoekende partij niet mogelijk om op basis van haar eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van haar beschermingsstatus en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, ondersteuning, medische zorgen of het aanbieden van taalcursussen (en ander onderwijs) in Griekenland.

Hoewel de verklaringen van de verzoekende partij dat zij op straat of in verlaten panden verbleef (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 9-10), in overeenstemming zijn met de beschikbare informatie waaruit blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland het

risico lopen om dakloos te worden (AIDA, “Country Report Greece. Update 2023”, juni 2024, p. 267- 269) en zij een attest van dakloosheid neerlegde (administratief dossier, stuk 5, map met ‘documenten’, attest van dakloosheid in Griekenland), dient op basis van haar verklaringen te worden vastgesteld dat zij geen doorgedreven stappen heeft gezet om haar situatie in Griekenland te verbeteren en er haar rechten te doen gelden. De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing op uitvoerige en pertinente wijze vastgesteld dat de verzoekende partij onvoldoende inspanningen heeft geleverd om een job te vinden, dat zij het incident waarbij haar laatste werkdag niet in loon werd uitbetaald nergens gemeld heeft, dat nergens uit haar verklaringen blijkt dat zij beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen, dat zij wel degelijk over financiële middelen beschikte omdat zij kan rekenen op financiële hulp vanwege familie en dat uit haar verklaringen niet blijkt dat zij veel inspanningen heeft geleverd om een degelijke woonplaats voor haarzelf te verzekeren.

De Raad wijst er voorts op dat blijkens de verklaringen van de verzoekende partij zij een fiscaal registratienummer (AFM) heeft verkregen (administratief dossier, stuk 4, map met ‘bijkomende info’, NPO, p. 13), wat haar in Griekenland toegang gaf tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 19).

De verzoekende partij wijst in haar verzoekschrift op het gegeven dat men in Griekenland een voor haar vreemde taal spreekt, doch blijkt uit haar verklaringen dat zij slechts beperkte stappen heeft ondernomen om Grieks te leren. Zij verklaart dat zij slechts één keer heeft geprobeerd om naar taallessen te vragen in een lokale school op Kos en dat zij niet probeerde om het Grieks op een andere manier te leren, omdat zij het niet wilde leren en het haar bedoeling niet was om in Griekenland te blijven (administratief dossier, stuk 4, map met ‘bijkomende info’, NPO, p. 11).

De verzoekende partij verwijst in haar verzoekschrift ook naar haar gebrek aan kennis over bestaande procedures. Het komt de verzoekende partij echter toe zich grondig te informeren naar de bestaande procedures om documenten en ondersteuning te verkrijgen. Zij verklaart slechts dat zij haar hoop verloor nadat zij op Kos voor 5 euro per dag had gewerkt en nadat zij racisme had ervaren en dat zij hierna geen organisatie of hulp heeft gezocht en besloot dat zij niet in Griekenland zou blijven. (administratief dossier, stuk 4, map met ‘bijkomende info’, NPO, p. 12).

Door in het verzoekschrift louter haar verklaringen te herhalen en op algemene wijze te betogen dat de conclusie van de commissaris-generaal dat de verzoekende partij onvoldoende inspanningen heeft geleverd om toegang te verkrijgen tot werk of bijstand en dat zij onvoldoende hard heeft geprobeerd hulp in te roepen van overheidsinstanties louter gebaseerd is op een subjectieve waardering van de verklaringen, zonder enige empathische of genuanceerde analyse van haar positie als jonge, alleenstaande vluchteling in een sociaal vijandige omgeving waar men een vreemde taal spreekt, slaagt zij er niet in om de voorgaande, terechte en pertinente vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen. De verzoekende partij toont niet aan dat zij ernstige pogingen ondernomen heeft om zich in Griekenland te integreren. Zij maakt dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Er kan wel worden aangenomen dat de verzoekende partij bij een terugkeer naar Griekenland mogelijke bepaalde aanpassingsmoeilijkheden zal kennen. Tevens kan worden aangenomen dat het van haar enige inspanning zal vergen om haar leven op te bouwen in Griekenland en er de taal aan te leren. Hieruit kan echter niet worden besloten tot het bestaan van een geponde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

De Raad acht het niet onredelijk om van de verzoekende partij, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat zij bij terugkeer naar Griekenland inspanningen levert om haar levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een duurzaam bestaan uit te bouwen. Gelet op haar zelfredzaamheid, die – zoals eerder gesteld – onder meer blijkt uit het feit dat zij haar opleiding in de middelbare school heeft afgerond (administratief dossier, stuk 4, map met ‘bijkomende info’, NPO, p. 5), zij haar vader in de landbouw hielp in Palestina (*ibid.*), zij tijdens haar verblijf in Griekenland naar verschillende plaatsen trok, zoals Kreta en Athene (*ibid.*, p. 9), zij erin is geslaagd haar Griekse verblijfsdocumenten te verkrijgen (*ibid.*, p. 7-8), zij in Griekenland voor een week heel zwaar werk kon leveren (*ibid.*, p. 12 en 16), zij naar de gemeente kon gaan om een dakloosheidsattest te verkrijgen (administratief dossier, stuk 4, map met ‘bijkomende info’, NPO, p. 9 en stuk 5, map met ‘documenten’, attest van dakloosheid in Griekenland) en zij een beetje Engels spreekt en begrijpt (administratief dossier, stuk 4, map met ‘bijkomende info’, NPO, p. 11), moet zij hiertoe in staat worden geacht. Bovendien beschikt zij over een (ondersteunend) netwerk (zie *supra*).

De verzoekende partij benadrukt in haar verzoekschrift dat er sprake was van racisme of een sociaal vijandige omgeving in Griekenland. Zij wijst ook op de fysieke aanval waarvan zij het slachtoffer zou zijn geworden. De commissaris-generaal heeft terecht in dit verband het volgende geoordeeld:

“Waar u zich beperkt tot de algemene verwijzing dat begunstigen van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie, racisme of haatmisdrijven waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn, volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U maakt géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer.

Alhoewel u immers meermaals zei dat er veel racisme was in Griekenland (NPO, p. 11 & 14), heeft u in dit verband zelf geen concrete incidenten meegemaakt. U zei wel dat u werd weggejaagd door de eigenaar van een grond waarop u aan het slapen was onder een boom en warm licht (NPO, p. 16), maar hieruit kan absoluut niet worden opgemaakt dat dit vanuit racistische overwegingen was.

Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een aanval van een zatlap toen u op straat verbleef (NPO, p. 15) moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoonde dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Na dit incident ging u immers naar een politieagent die een gebouw in de buurt aan het bewaken was en hij wuifde u weg. U heeft dit incident nergens anders gemeld omdat u dit niet wou (NPO, p. 15).

Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept.”

Gelet op deze pertinente, terechte motieven die steun vinden in het administratief dossier, kan de verzoekende partij niet gevolgd worden waar zij in haar verzoekschrift betoogt dat de argumenten die zij aanbracht tijdens haar gehoor inzake het racisme en de fysieke aanval worden afgedaan als irrelevante of ongegronde excuses, zonder dat deze daadwerkelijk weerlegd worden. Door er verder in haar verzoekschrift op te wijzen dat zij onverschilligheid van de Griekse autoriteiten heeft ervaren toen zij geen hulp kreeg van de politie na het geweldsincident, doet zij evenmin afbreuk aan de hierboven weergegeven pertinente en terechte motieven. De verzoekende partij heeft het geweldsincident nergens anders gemeld nadat een politieagent die zij aansprak haar zou hebben weggewuifd, omdat zij dit niet wou (administratief dossier, stuk 4, map met ‘bijkomende info’, NPO, p. 15). Van de verzoekende partij kan nochtans verwacht worden dat zij ernstige initiatieven onderneemt om bescherming af te dwingen en dat zij dit bijgevolg ergens anders zou melden. Zij heeft bovendien geen stavingsstukken over deze gebeurtenissen of de initiatieven die zij in dit verband ondernomen heeft, neergelegd.

In zoverre de verzoekende partij in het verzoekschrift nog aanvoert dat zij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat er geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat zij actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Zij toont ook op geen enkele wijze aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van terughouding van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat er in haar geval een reëel risico op refoulement bestaat.

Voorts voert de verzoekende partij ook geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan voor het verkrijgen van internationale bescherming in Griekenland, met betrekking tot de overige door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten en met betrekking tot de opmerkingen van haar advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud dat het interview niet werd afgenomen in het Nederlands en de verzoekende partij zich niet volledig op haar gemak voelde omdat hij meende dat de *protection officer* een Grieks accent had. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door de verzoekende partij niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind.

De loutere verwijzing naar algemene landenrapporten volstaat niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de bovenstaande vaststellingen over haar persoonlijke omstandigheden. De verzoekende partij dient *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar zij internationale bescherming geniet, *in casu* Griekenland, een bijzonder hoge drempel van

zwaarwegendheid bereiken, waardoor zij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Zij blijft daartoe evenwel in gebreke.

De verwijzing in het verzoekschrift naar Europese rechtspraak en rechtspraak van de Raad is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

4.3.11. De verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat zij, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terechtkomt of is terechtgekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat de verzoekende partij op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat zij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben benut, laat staan uitgeput, om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden.

4.3.12. De verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

De verzoekende partij maakt, gelet op de gedane vaststellingen, niet *in concreto* aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij bij terugkeer naar Griekenland zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. De verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat zij bij terugkeer naar Griekenland, wegens de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten en buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin maakt zij aannemelijk dat er *in casu* sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek haarzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat zij bij terugzending naar de lidstaat die haar reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens haar bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij meent, worden er geen voldoende concrete, individuele elementen voorgelegd die van aard zijn om het vermoeden te weerleggen dat zij zich kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland en de rechten die daaruit voortvloeien op een zodanige manier dat zij niet terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van haar niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat zij zich beroept op de beschermingsstatus die haar in Griekenland reeds werd toegekend en de rechten die daaruit voortvloeien.

4.3.13. Het vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van de verzoekende partij in de weg staan. Haar beschermingsverzoek dient bijgevolg op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Aangezien de verzoekende partij internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. Aangezien de verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan de verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. De verzoekende partij is op dit punt in gebreke gebleven.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

4.4. Verder vereist de uiteenzetting van een rechtsmiddel dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet de minste toelichting geeft op welke wijze zij artikel 39 van de “EU-Asielrichtlijn” geschonden acht.

4.5. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid in het Arabisch uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in haar specifieke situatie niet van toepassing is en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan en geen individuele beoordeling heeft gemaakt kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

4.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend vijftieng door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS